

Чекати важко серед ночі дня...

Юрій Буряківець

Чекати важко серед ночі дня...
А він в промінні соняшнім настане!
Чого ж ти розкричалось, вороння? —
По нас справляти поминки зарано.
Ми ще живі із думкою про Схід,
В серцях святих не погасить завзяття.
Ми у останній рушимо похід,
Туди, де захиталося розп'яття.
Защо Його розп'ято на хресті,
Мов край Дніпровий, волею упертий?
І телеграфні загудуть дроти,
Звелись, рушають у походи мертві!
І ми побачим перші сходи дня,
Він радістю великою настане.
Ти будеш хвилюватись, вороння,
Бо сонця не затьмить тобі з туману.

1944